

תערוכת שטח הפקר חודרת אל מנגנוני פיקוח סמויים או נראים למחצה ומבקשת לחקור היבטים שונים של אזורי הפקר, הפקרות והפקרה, בניסיון לחדור לעומקם של מצבים בלתי פתירים ולגעת בטריטוריות אסורות. תשעת האמנים המציגים בתערוכה מאירים את צדדיהם האפלים של מרחבי "הבין לבין", את התווך שבין מצבים. כולם כאחד, שואבים את השראתם מתוך שטחי ההפקר של החיים ונוגעים בפנים השונים של מרחבי בנייה נפשיים או טריטוריאליים-גבוליים; מצבים מנוגדים, המובילים ליצירת מצב שלישי - אזור דמדומים חשוף שתחילתו בחלום או פנטזיה וסופו בביקורת מודעת.

צחי חכמון עוסק בשאלות של תיחום, הצבת גבולות, סימון, ניכוס ופלישה. הוא מציב בחלל הגלריה אזור מוכר מחיי היום יום - חניון למכוניות, בו הוא פועל כבעל בית. אריאן ליטמן מגלה במסעות הצילום שלה מפעל ייצור סודי ומפתיע בצפון הארץ. שגית מזמר עוקבת אחר נתיבי הסמים הקשים- החשיפה לתלות בסם, להרס עצמי, לצד ביטויי אהבה וסקרנות. אוהד מטלון מצלם דימויי נוף אסורים, בלתי נגישים וייחודיים. הנופים הנראים הזויים כמו לקוחים מסרט מדע בדיוני, עוטים ממד מסתורי, נשגב ונסתר. אדריאן פאצ'י, יליד אלבניה, עוסק בגורלם של שוהים בלתי-חוקיים המבקשים מפלט בארצות המערב. קרן רוסו מצלמת שמורת טבע בצפון גרמניה המשמשת קבוצות של ניא-פגאניים, ניא-נאציים וכתות אחרות. אסף שושן מצלם את הבדואים בנגב כבמעין תהליך היפוך של מושג ההפקר, בו תושבי מרחב מדברי נאלצים להפוך לבעליו של שטח שלא ביקשו לעצמם. דינה שנהב, ממשיכה את המסע של בני דור שני לשואה ויוצרת מיצב תלוי מקום וליהי תורג'מן חודרת אל שטחי ההפקר של פנים קירות בית הרוס המספרים את סיפורו של הבית.

הרצון לחדור ולחטט בקצוות ובגבולות, לגעת ולהתרחק במקום ובזיכרון, בעצמי ובאחר, מקבל ביטוי ייחודי בכל אחת מן העבודות, תוך שהוא מוזן מהכמיהה העזה לחופש שהמציאות החברתית-פוליטית העכשווית מסרבת להיענות לה.

אוצרת: מרי שק

דינה שנהב

אדריאן פאצ'י

שטח הפקר

בבית האמנים ירושלים